

Jak mluví zvířátka

Milé děti,

zvířátkům se v tomto období rodí mlád'ata. Rodiče se o ně musí starat, krmit je a chránit. Mlád'ata se také musí hodně učit, tak jako vy, aby byla brzy samostatná.

Přečtěte si společně s rodiči následující příběh a pokuste se odpovědět na otázky.

Zapamatujte si, jaká jsou v příběhu zvířátka.

Pokuste se, třeba s pomocí rodičů, pojmenovat mlád'ata od jednotlivých zvířátek.

Víte kolik je v příběhu zvířátek? Budete potřebovat dvě ruce.

Kdo by chtěl, může i zvířátka předvést, zahrát si na ně - jak chodí, skáčou, jaké vydávají zvuky.

Jestli znáte i nějaké písničky o těchto zvířatech, tak si je společně zazpívejte.

HODNĚ ZÁBAVY!

To, co já vám dneska povím, bude krátká pohádka a my se v ní naučíme, jakpak mluví zvířátka. Byl vám jednou jeden statek, plný rodin od zvířátek. Byli tu pejskové, kočky, slepice, ovce, krávy, dokonce i prasátka, a teď když to všechno víte, začne naše pohádka.

Pejsek Bobík u boudy stál, štěňátka svá k sobě zval. A jak na ně zavolal? No přece...(zaštěkal). Kousek opodál Micka na sluníčku spala a pak, když se probudila, na kot'átka zavolala. A jak na ně zavolala? No přece...(zamňoukala). V chlívků zase prasátko pořád by se cpalo, když na chvíli přestalo, na selátka volalo. A jak na ně zavolalo? Přece pěkně...(zachrochtalo). Ovečka za humny travičku spásala, a když se dost napásala, na jehňátka volala. Jenže byla daleko, a tak trochu ječela. A jak? Přece...(bečela). Zrovinka okolo slepice běžela, najednou se zastaví, svoje děti vidí stěží, jen plakat je slyšela. A jak na ni její děti volaly? No přece...(kdákaly a kvokaly). Ještě v maštali kráva stála. A telátko v koutě? Teprve stát se učí. A co přitom povídá? Inu, prostě...(bučí).

Mluvte jako zvířátka - správně vyslovujte hlásky.

Nazlobená husa syčí - ssssss.

Včela bzučí - bzzzzz.

Čmelák bzučí - bžžžžž.

Na kočku voláme - čičiči.

Koza mečí - mééééé.

Žába kváká - kvák, kvák.

Ptáček pípá - píp, píp.

Vrána kráká - krá, krá.

